

Întîlnirea cu Istoria

În mulțimea de fenomene, procese, transformări, mutații, tendințe, care străbat viața națiunilor și a lumii în a doua jumătate a secolului nostru, istoria poartă, pe lângă numeroase alte trăsături, pecetea accelerației cu care ele se produc. Se poate spune că nimic sau aproape nimic din viața societăților omenești, care vor pătrunde în mileniul al treilea al erei noastre, nu scapă și nu se poate sustrage acestui ritm, în care merge înainte acum istoria. Fiind determinat de cele două procese revoluționare fundamentale ale acestor ani — revoluțiile sociale și naționale din numeroase țări, procesul revoluționar de creare a unei noi societăți, pe de o parte, și gigantică revoluție științifico-tehnică, o a doua revoluție industrială, care avansează în cele mai întinse zone ale producției, pe de alta — ritmul istoric nu se înfățișează însă ca o autostradă cu sens unic. El poate fi puternic determinat de sensul spre progres social-istoric sau, dimpotrivă, poate, în pofida unor aparențe, să se strcoace doar pe lângă vectorii săi.

Pentru noi, românii, cu o lungă istorie, marcată de luptele pentru salvarea libertății și independenței acestei țări și, totodată, de efortul lăuntric spre dreptate economică și politică, ritmul istoriei contemporane și-a început pulsațiile odată cu victoria insurecției din august 1944, strălucit debut al revoluției de eliberare socială și națională antifascistă și antiimperialistă, eveniment de epocală răscruce în istoria românească, dar, trebuie neapărat să o spunem, și eveniment de seamă al istoriei europene și universale.

Pentru partidul revoluționar al clasei muncitoare din România, ale cărui rădăcini apar în istoria acestui popor încă de acum aproape nouă decenii, marea revoluție, care a început în 1944, a însemnat și începutul epocii în care a fost investit să conducă nemijlocit țara. Se poate afirma, cu deplină certitudine, că nu a existat, în întreaga istorie a României, un alt partid care să se identifice pe de-a-ntregul cu interesele, nevoile și aspirațiile maselor de oameni ai muncii români, germani, maghiari, evrei, sirbi și de alte naționalități, cum a făcut-o și o face Partidul Comunist Român.

Și, dacă vorbim de ritmul în care se desfășoară istoria contemporană, istoria socialistă a României, e locul să spunem că, și aici, de o importanță capitală, vitală pentru întreaga noastră operă de făurire a unei societăți noi, a fost cel de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român, ținut în vara anului 1965, congres la care în fruntea partidului a fost ales tovarășul Nicolae Ceaușescu. Putem spune, cu toate temeiurile: dacă în România procesul revoluționar se desfășoară la parametrii care au asigurat țării libertatea, demnitatea, independența și un recunoscut prestigiu în rindul națiunilor lumii, dacă revoluția științifico-tehnică își găsește un larg cimp de afirmare, dacă țara noastră și-a dobîndit un loc de notorietate mondială în lupta pentru pace, securitate, dezarmare, cooperare și înțelegere internațională, aceasta s-a datorat liniei politice a Congreselor IX—X—XI—XII, Programului P.C.R. de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaintare a României spre comunism.

Cei 15 ani de istorie multiplu revoluționară, 1965—1980, dau, totodată, întreaga măsură a virtuților și tradițiilor poporului nostru.

Exponat admirabil al corelației dialectice indisolubile dintre conducător și poporul său, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ridicat la cirna partidului și a patriei de voința unanimă și de dragostea conștientă a întregului partid, a întregii națiuni, a făcut și face să strălucească idealul civilizației socialiste și comuniste românești, printr-o proiectare a tuturor valorilor naționale trecute și prezente într-o nouă dimensiune, universală.

Cu exemplara sa personalitate, secretarul general al partidului, intiiul președinte al românilor, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a făcut și face o operă de gândire și de acțiune revoluționară de o valoare unică, prin care geniul românesc se ilustrează definitiv în contemporaneitate. Personalitate remarcabilă pe care națiunea română o dăruiește lumii întregi, președintele republicii noastre, Nicolae Ceaușescu, a dat noi dezlegări, prin interpretările sale marxiste, unei suite de probleme nodale ale istoriei poporului român și omenirii, subliniind neconținutul rostul de punte a prieteniei și colaborării trainice între toate popoarele ce revine științelor istorice, depozitare ale experiențelor și învățămintelor celor mai de preț ale trecutului umanității. Volumul Istoria partidului și a patriei în opera președintelui Nicolae Ceaușescu este, din acest punct de vedere, deschizător de orizonturi istoriografiei noastre și, totodată, o culme a spiritualității românești. Făuritor de istorie, pasionat al istoriei, filozof al istoriei, Nicolae Ceaușescu ne racordează de 15 ani, prin direcționarea dezvoltării creației materiale și spirituale românești, la ritmurile cele mai înalte ale devenirii umane și istorice. Profesind o gândire la nivelul celor mai avansate cuceriri ale minții omeniești din ultimele decenii ale mileniului nostru, o gândire de rigoarea științifică a materialismului dialectic și istoric, cu o viziune ce îmbrățișează vastitatea fenomenelor istorice contemporane naționale și la scară planetară, președintele României socialiste dezvoltă sensul major al prodigioasei sale activități și a întregii construcții politice, sociale, economice și culturale românești, atunci când susține, în aprobarea întregului partid și a întregului popor :

„Ca și pînă acum, voi acționa pentru a infăptui socialismul în adevărata lui lumină, pe baza principiilor umanitare, socialismul și comunismul de omenie ! Aceasta este condiția esențială pentru ca socialismul să se afirme drept cea mai umană, superioară societate din lume. Noi, națiunea noastră, poporul nostru, cînd vorbim de om, de omenie, vorbim de Om cu O mare, pentru că e om acela care-și servește patria, care nu o trădează niciodată ! Voi face totul ca socialismul și comunismul nostru să fie de omenie !”

Sînt aceste cuvinte expresie a celei mai responsabil umane filozofii a unei societăți în care și arta, literatura, teatrul își găsesc și regăsesc menirile lor adevărate.

2050

■ MIRCEA
MUȘAT

Istoria patriei în consens cu istoria umanității

Istoria — cartea de căpătii a fiecărei nații, cum o definea marele istoric și revoluționar democrat Nicolae Bălcescu — a ocupat, întotdeauna, un loc aparte în gândirea, acțiunea și fapta poporului român. În virtutea ei, poporul nostru și-a deslușit sensul devenirii istorice, și-a fundamentat drepturile lui în vatra strămoșească, și-a apărut și dezvoltat comorile culturii materiale și spirituale. Pentru slujirea ei, marii cărturari ai neamului au trudit cu mintea, inima și pana, pentru apărarea drepturilor imprescriptibile, s-au jertfit marii conducători de țară și de oști, au luptat masele de țărani, țirgovci, toate forțele de bază ale națiunii române.

Activitatea teoretică și practică pe care o desfășoară președintele țării noastre, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în vastul program al prezentului și viitorului patriei, încorporează și magistrala sa contribuție la dezvoltarea științei istorice românești. Cțitor de istorie națională, președintele țării noastre s-a împus și se impune și ca interpret magistral al valorilor ei fundamentale. Activitatea sa se